

(۱)

زمانى ھونەر، ئەگەر ھەمان زمانى مۇسقىش
نەبى، ئەو ھە زۆر لە زمانى موزىكە ۋە نىكە،
ئەو ھە بە زمانى ھونەر دەوترى، يان دروستتر
بلىن نىشان دەدرى، بە ھىچ زمان ۋە كاپە يەكى
دىكە پۆشنىبىرى ناوترى ۋە نىشان نادىت.
زمانى ھونەر زۆر ئەفسووناوى ۋە بالكىشە، بۆيە
پەناى بۇ دەبرىت. گەلىك لە فەيلەسوفان ۋە
پسپۇران پىيان وايە كە ھونەر كىلى كىرنە ۋە
پاز ۋە نەينىيەكانى بوون ۋە گەردوونە، لە كاتىكدا
فەلسەفە لەم پوۋە ۋە دەستە ۋە ستانە.

ھونەر جۆرە دانپىدانانىكى خودى بى پىايە؛
جوانترىن دانپىدانان ئەو يە بۇ خۆتى دەكەيت.
ھونەر ھىندە پىرسىارە، ۋە لام نىيە، پىويستە
لە ھونەردا بۇ حەقىقەت بگەرى، يان حەقىقەت
بخولقىنى نەك بە پىچە ۋە ۋە؛ ھونەر ئەفراندنى
جۆرە ئىستىتىكا يەكە پىتر لە مومارەسە ۋە
پىراكتىزە جۆرە سرووت ۋە نوۋىژىكى عىرفانى
دەچىت، بەم پىيە ھونەر دەكاتە كۆدى كىرنە ۋە
دەرگای نەينىيەكان.

نىتە گوتەنى جىھان ۋە واقىع؛ حەقىقەت
جگە لە زنجىرە پاقە ۋە تەئىلىكى دوا بە دواى
يەك ھىچى دىكە نىيە. ھونەر، ژيان مومكىن
دەكات، شايستەى ژيان دەكات ... ئەگەر ھونەر
لە ژيان دەرىنى، بۆشايىكى سامناكى تى

نەينى سازى، نەينى دۆزى

ھەمەكەرىم عارف
(سلىمانى)

دەكەوئ. ھەلبەتە لێرەدا دەبێ ئەو ھەش بگوترئ
 كە فەلسەفەى ھونەر، زانستىكى ئىسپاتى
 نىيە، بەلكو ھەر جۆرە بىر كوردنەو ھەيەكى
 فەلسەفەى سەبارەت بە ھونەر و ھەوین و
 ئاميانى ھونەر، جوانى و ئىستىتىكاىە، ديارە
 ھونەرىش بە ھەموو كايە جۆراو جۆرە كانىيەو ھە
 ھەكوو ھەر ديار دەھەيكى پۆشن بىرى دىكە لە
 حەقىقەتى گۆرانكارى و تازە بوونەو بەدەر
 نىيە و نابىت، ھەر سەردەمىك ھونەرى خۆى
 ھەكوو ھەلامگۆى پىداوئىستىيە دەروونى و
 مەعنەو بىيەكانى بەشەر بەرھەم دىنئىت، بەلام
 ھەكوو پىوئىست تىنوئىتى ناشكئىت، چونكە
 پىداوئىستىيە دەروونى و مەعنەو بىيەكانى بەشەر
 لە گۆرانى بەردەوامدایە و لە كۆتايى نايت،
 بۆيە تا بەشەرىك مابئ، ھونەر ھەر دەمئىت و
 تەسەورى ژيان بەبئ ھونەر، وئنا و تەسەورىكى
 ترسناكە، ھىچ نابئ بەزىدە پۆى ئەگەر بلىئىن
 ھونەر بە شىو ھەيكى گشتى پەواندەو ھى
 ئەو وئنا ترسناكە، تەنانەت بە بۆچوونى
 فۆرمالىستەكان كاتئ دەست پئ دەكات كە
 لە دنياى ئاشنا و ئاسايى، لەو دنيايەى كە
 پى پراھاتوئىن، دوورمان بخاتەو ھە و بمانخاتە
 دنيايەكى نەناسراو ھە، بىگانە و تازەو ھە.

بۆ نمونە لە ژيانى پۆزانەى ھەر شارىكدا
 چەندان جۆر ديار دەھى سەير و بالكئىش ھەن،
 بەلام بۆ خەلكى شارەكە نا كە پى پراھاتو ھە
 و بۆى بوو بە شتىكى پۆتىنى، ئەو ھە بۆ
 بىگانەيەكە كە يەكەم جار پى دەكەوئتە ئەو
 شارەو ھە ھەموو ديار دەكانى بەلاو ھە تازەيە !
 ھونەر ھەلاتنە لە زمانى باو و ھەوئى گەيشتنە
 بە لەزەتى ناباوى، ھەلبەتە لە ھونەردا، بە
 تايبەتى لە ھونەرى مۆدئرندا، شتىك ھەيە
 پى دەگوترئ گۆنگى فلىفانى (ابداعى)، كە

ئەمە جۆرە ئەفسوونىكى ئىستىتىكى بەكارە
 ھونەرىيەكە دەدات و زۆر بە زەقى لە يولسىسى
 جىمز جۆىس و وئرانە خاكى (ئىليەت) دا بەدى
 دەكرئت، بەلام مەرج نىيە ھەر كارئىكى ھونەرى
 مودئرن بەو ئاوايە گۆنگ و سەختفام بئت، كافكا
 مودئرنە و بەو پادەيەش سەختفام نىيە . ئىنسان
 بە تەبىعەت بوونەو ھەرىكى فزوول و كونجكاو ھە،
 عەوداللى زانئىنە، دەھەوئى ھەموو شتىك بزائئت،
 ھەرىوئەش دەكرئ بگوترئ پراساترئىن بوونەو ھە،
 ئەم بوونەو ھە پراسايە ھئندەى لە بئ ھەلامى
 دەترسئت ئەو ھەندە لە ھىچ شتىكى دى ناترسئت،
 بۆيە ھونەر مەند پىوئىستى بەجۆرە پىو ھەندىيەك
 ھەيە كە لە رىگەى پەيام ھە مەيسەر دەبئت،
 ديارە ھەر پەيامىكى ھونەرى فلىفانى، جۆرە
 گۆنگىيەكى ئىستىتىكى خۆى ھەيە كە دەق لە
 سەراھەتگۆى دەپارئىزئى. زۆرىك لە نەوتراو ھە
 ھونەرى و ئىستىتىكىيەكان بۆ خوئنەر بەجئ
 دئلىت، بەمەش جۆرە پىو ھەندىيەكى ناراستەو خۆ
 لە ئىوان نئىنەر و ھەرگەدا چئ دەبئت.

ترسى بئ ھەلامىيەكە تا پادەيەك دەپەوئتەو ھە،
 واتە ھونەر جۆرە ئارامىيەكى پوحى و دەروونى
 دەبەخشئت، بۆيە لەم پو ھەو ھە ئول و عىرفان
 دوو ھەفركى سەرسەختى ھونەرن.

سوقرات لای وایە ھەموو شتىك دەشئت
 جوان بئ، بەلام خودى جوانى نىيە . بەپاى
 ئەفلاتوون، ھونەر لاسايى كوردنەو ھى واقىعە،
 بەلام واقىع بۆخۆى تەجەللى بىرە (ئايدىا)،
 بەم پئىيە ھونەر لاسايى كوردنەو ھى لاسايى
 كوردنەو ھى، واتە دووجاران لە حەقىقەت دوور
 دەكەوئتەو ھە، بەلام ئەرستو لای وایە ھونەر پوح
 دەپالئوئىت و لە خرابە پاكى دەكاتەو ھە، بە
 زمانى باوى ھزرقانان و عارفانى ئەم سەردەمە،

زهمینه بۆ پاکبونهوهی دهروون خوۆش دهکات... تاد، بهلام سهبارت به لاسایی کردنهوهی هونهری، مهرج نییه لاساییکردنهوهی شتیکی واقعی بییت، بهلکوو نه مه په یوهسته به و مامه له زهنیهوه که دهگه ل واقیعدا دهکریت، هونهرمه ند واقعی وهکوو خوئی، وهکوو چوئن هیه، موو به موو کۆپی ناکاتهوه، بهلکوو له خه می خولقاندنی واقعی مومکین دایه، واته خویندنهوهیهکی هونهری تازه بۆ واقعی به ناراستهی واقعی مومکین و دلخوازی خوئی دهکات، هونهر له بهرجهسته بووندا، مانا و فره مانایی پهیدا دهکات.

لیردها مه بهست له واقعیته نهوهیه که کاره هونهرییه که به گویرهی واقعیته دهقه که، واقعی و قه ناعته بهخش و باوه پ کردهنی بییت، نهک به گویرهی واقعیته نه و واقعیته که له قاوغی دهقه هونهرییه که دا هیه. هونهر پهگی له خهون و خه یالاندایه، پیوه ندیهکی نهوتوئی به بهها زهمینه کانه وه نییه، بهلکوو سهرده کیشیت بۆ بهها پیروزهکان، هونهر نه و درۆیهیه که هه میسه حقیقه ده لیت، بۆ نمونه نهگه ر بویسترئ وینهی فریشتهیهک بکیشریت، که فریشته هیهچ بوونیکه مهتریالی و واقعی نییه، بهلکوو هونهرمه نده که له و بارهیه وه بیروکهیهکی نیستیتیکه له زهین و خه یالی خویدا هیه، دیاره له هونهردا نه و بیروکه پارزنامیزه، له واقعی دنیا ی دهره وهی کاره هونهرییه که زور گرینگتره، نه رستو گوته نی مه حالیکه باوه پ کردهنی، قه ناعته بهخش، زور باشته له مومکینیکه باوه نه کردهنی، نه و جا که هونهر له واقعی بالاتره، پیویستی به لاساییکردنهوهی مووبه مووی ته بیعهت و جیهانی واقعی نییه.

هونهر جیهانیکه تازه ده خولقینئ که پیویستی به وه نییه ته بیعهت و جیهانی دهره وه موو به موو کۆپی بکاته وه. کانت لای وایه جوانی شتیکه هه م سروشتی و هه م ئینسانی، بهلام هونهر دیاردهیهکی ئینسانیه، هونهرمه ند، واقعیتهی ماددی به وینا و ئایدیا ده به خشیت، جوان نه وهیه له زه تیک بخولقینئ به دهر له هه ر قازانچ و پراگماتیکیه تیک، که واته جوانی خوئی نامانجی خویهتی، له خزه تی هیهچ نامانجیکه تر دا نییه. به هه رحال تا نیستا وه لامیکه گشتگیر و بنجبر سه بارهت به جوانی له ئارادا نییه، بهلام له دید و توپینی فه لسه فییه وه گه نگه شه ی زوری له باره وه کراوه، جوانی هونهری له بهر نه وهی زاده و به ره نجامی هیزی ئافه رینه ری زهینی ئینسانه له جوانی سروشتی بالاتره که دهوری ئینسانی تیدا نییه، کاری هونهری جوره گونگیه کی فیلیقانی تیدایه و به ئاسانی نایه ته فام کرن، چونکه دهق داله، دالیکه فره مانایه، دوزینه وهی مه دلوه که ی له نه ستوی وه رگر دایه، ده رپرینی هونهری، ده رپرینیکه گونگه، ده بی له نه گوترا وه کانیدا بۆ ماناکانی بگه پئی، که واته هیگل گوته نی له هونهردا داهینان مهرجه، نهک ده رپرین و دووباره کردنه وهی شتی که پیشتر هه بووه و هیه، بۆیه ناروونی و گونگی فیلیقانی بۆ هونهر مهرجی بنه رته ییه، هونهر شیوهیه کی هه ره تاییه تی بیر کرده وهیه، واته هونهر له بیر به دهر نییه، بهلام بیر کرده وهیه کی هونهری که هیوه تر له بیر کرده وهی باو و ئاسایی ده پوات، به م پییه هونهر هینده ی موکاشه فهیه، ده رپرین نییه، ته نانهت ده قیکه ریالیستیش له سنووری ده رپرین و گوزارشته وانی هیوه تر ده پوات، به کورتی و به کوردی هونهر، نهینتی سازی و نهینتی دوزیهیه، واته ده کرئ هونهر به ئاوی مه ند بیته

شوبهاندن، نەك بە ئاوى خوپ.

هەلبەتە فەيلەسوفانى دواى هيگل، ئىرادى ئەو دەگرن كە ھەر زمانى ھونەر گۆنگ ئامپىز نىيە و لە پافەكارى و تەئويدا فرەمانايى پەيدا دەكات، بەلكوو جۆرە گۆنگىيەك لە زانستىن سروشتى و فيزيكىشدا ھەيە، بەلام زانست لە خەمى ئەو ھەدايە بگاتە حالەتى تاك مانايى و لە ئەنجامدا خۆى لە گوزارشت و دەربىندا دەبينتەو، بەلام ھونەر ھەرگىز ئەو نياز و مەبەستەى نىيە.

(۲)

كە باسى گۆنگى فيليقانى دەكەين، ئەمە زياتر لەو ھەو ھەدايە دەگرىت كە ھونەر مەند سەروكارى دەگەل زمانى سەنئەتلىكدايە، پتر لە ئوستور ھەو نزيكە تا لە بىر كۆرەنە ھەي فەلسەفى و لۆژىكى، ئوستور ھەرجى سەركى و بەردى بناغەى ھونەر، كە زۆر لە ھزرقانان و فەيلەسوفان، موزىك و شىعر بە بالاتر لە ھونەرەكانى دى دەزانن، چونكە لە دنيای ئايدىالى و ئوستور ھەيەو نزيكترن، ھونەر جۆرە خوليا و كەلكەلەيەكى نەمرىيە، بۆيە ھونەرى گەورەى فيليقانى (ابداعي)، بى زەمانە، مېتازەمانە، سنورى سەردەمى خۆى دەبەزىتت، بۆ سەردەمانى دواتر دەپەرپتەو، واتە حيسابى گەورە بۆ خوينەرپن گریمانەبىش دەكات، چونكە ھونەرى گەورە، ھەر لە چوارچىوھى زەمانى خۆيدا قەتيس نامىتت، بەلكوو لە پۆزگارى ئايندەدا تازە دەبىتەو و پىگەيەكى مېتازەمانى پەيدا دەكات، بەم پىيە واقىيەت ئەمەيە كە بەرھەمى ھونەرى، بايەخىكى ھىو تر لە پىگە و ژىنگەى زەمانى/ مەكانى پەيدا بوونى خۆى پەيدا بكات. بە ھەر حال خوينەر، يان ھەرگەر، لە ھەموو سەردەمىكدا، ئەركى يەكەمى نيشاندان و دۆزىنە ھەي نەينى و نەوتراوھەكانى دەقە، واتە خوينەر، ھەكوو

دەروونناسىك بە يارمەتى نيشانە و دالەكان دەتوانى پەردە لە سەر ديوھ پەنھانەكانى دەق ھەلبەتەو و ئەودىوې دەق كەشف بكات، دەق ئەو بوونەو ھەر نىيە كە لە بەرچاوه، بەلكوو ئەو بوونەو ھەر يە كە لە خۆيدا پەنھانى كردوھ.

ئىنسان ھەدائى ئىنسانىيەتى خۆيەتى، ئىنسانىيەتى خۆى زياتر لە بەرھەمىن ھونەرىدا دەدۆزىتەو. ھونەر، جۆرە ھەولتە بۆ نەمرى، نەمرى دەكاتە بى زەمانى، مېتازەمانى، واتە پەگى ھونەر لە نەمرىدايە، ھەر بەرھەمىكى فيليقانى ھونەرى بگرى، (بالقوة) نەمرە، ھەلبەتە تەنيا بەرھەمىك كە لە ھەر پۆزگارىكدا، بەجۆرەكى نوئ بىتە فامىن و ناسىن، بە زىندوويەتى دەمىتتەو، واتە تەنيا ئەو بەرھەمەى كە لە زەمانى خۆى ھىو تر بپوات و لەگەل زەمان و دەورانىكى دىكەدا پىوھەندى پەيدا بكات؛ بە زىندوويەتى دەمىتتەو.

ھەلبەتە نابى ئەو ھەش فەرامۆش بكرى كە ئەفسوونى دەقى ھونەرى لە تەكنىكدايە و ئامانجى گەورەى ھونەرىوونە كە پەنگە بلپىن جوانى و ھونەرىوونەكەى تەواو كەرى يەكدين، زۆر لە حەقىقەت دوور نەكەوتىنەو.

ھەر كار و كردەو ھەيكى مرف، يان ھەر گيانلەبەرىكى دى، بمانەوئ و نەمانەوئ، جۆرە دەربىرپىكى ھەستى تىدايە، واتە حالەتى دەروونى بەرھەكە نيشان دەدات، ئەو ھەي لە ھونەردا گرىنگە دەربىرپىنى ھەستەكە نىيە، بەلكوو خودى بەرھەمە ھونەرىيەكەيە كە فۆرمىكى سەنئەتلىك و پەمىزى ھەردەگرىت و لە ھەر فۆرمىكى دىكەى جىادەكاتەو، گرىنگ ئەو ھەستە نىيە كە ھونەر مەند دەرى دەبىت، بەلكوو گرىنگ دۆزىنە ھەي ئەو دەلالەتە پەمىزىيانەيە كە لە دەقدا پەنھانە، تەننەت زمانىش كە دىتە ناو بەرھەمىكى ئەدەبى/ ھونەرىيەو، دەگۆرپ و شەقلىكى پەمىزى ھەردەگرىت، خوينەر

دهبئ مانای په مزه‌کان هلبینئ، نهوجا زمان له دهقی هونریدا نهک هر فورمه په مزیه‌کان ده‌گوانیته‌وه، به‌لکوو دهینا‌فرینئ، هه‌لبه‌ته دهبئ نه‌وش فه‌راموش نه‌کرئ که چونیته‌ی به‌کارهینان، مانا به زمان ده‌به‌خشیت، واته هونر وه‌کوو هر ژانریک و فورمیکی سه‌نبولیک لاسایی کردنه‌وه، یان خولقاندنه‌وه‌ی واقع نییه، به‌لکوو شیوه‌یه‌که له شیوه‌کانی که‌شفی واقع و حقیقت.

به هرحال، هونر چه‌مکیکی کراوه‌یه و له قالبی یه‌ک پیناسه‌دا جیی نابیته‌وه، هه‌میشه فورمی تازه‌ی هونر دیته‌ ناراه، بویه هر هه‌ولیک بؤ پیناسه‌یه‌کی گشتگیر و بنجبری هونر، بی‌ه‌وده‌یه، وشه‌ی زمان، به‌هیچ جورئ، یه‌ک مانای تاییه‌تیا نییه، به‌لکوو له‌ناو‌گه‌مه زمانه‌وانییه جیاوازه‌کاندا، له چونیته‌ی به‌کارهیناندا مانای تازه پیدا ده‌کن، بویه لی‌ره‌دا، واته له چونیته‌ی به‌کارهینانی زماندا، ئیستیتیکا و جوانی به‌رجه‌سته ده‌بیت و په‌مزیه‌ت پیدا ده‌بیت، هه‌موو شتیک ناشکرا دهبئ، به‌لام هیچ شتیک ده‌رنابریت، له‌م حاله‌دا ده‌قی هونری/ نه‌ده‌بی ده‌کاته نیشانان نه‌ک وتن: واته هونر بوون و نه‌ده‌ب بوون په‌واج و بره‌و پیدا ده‌کن، په‌خنه‌گرانی نیوه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌م ته‌که‌زیان له‌سه‌ر زه‌رووره‌تی هه‌سه‌نگاندنی خودی به‌ره‌م و ده‌قه هونرییه‌که کردوه ؛ که نه‌مه ده‌کاته دورکه‌وتنه‌وه له شیکردنه‌وه‌ی میژوویی، جفاکی و ده‌روونزانی، پاشان بوو به‌بابه‌تی سه‌ره‌کی فورمالیسته‌کان و فوکه‌سیان خسته‌سه‌ر «خودی به‌ره‌مه هونرییه‌که». مه‌به‌ست له خودی به‌ره‌م، نه‌و فورمه‌یه که کومه‌لیک په‌گه‌زی له خودا کو کردوه‌ته‌وه که پیمان ده‌گوتری نیشانه، نیشانه‌ش ده‌کاته پیوه‌ندی نیوان دال و مه‌دللول، دال بوون و فورمی ماددی و واقعی

خوی هه‌یه، مه‌دللول وینایه‌کی زه‌نییه که له بیر و خه‌یالدا په‌یدا دهبئ.

بؤ نمونه له ترافیکی‌دا چرای که‌سک داله، واته نیشانه‌یه، نه‌و مانایه‌ی که له بیر و زه‌ینی مه‌دا دروست ده‌بیت که بریتییه له تیپه‌پوون، مه‌دللوله . تیگه‌یشتن له پیوه‌ندی نیوان دال و مه‌دللول پیی ده‌گوتری نیشانه‌ناسی، نه‌رکی نیشانه‌ناسان ده‌کاته که‌شفی مانای نیشانه و داله‌کان، ئیدی فورم پیوه‌ندی نیوان په‌گه‌ز و پاژه‌کان نیشان ده‌دات، نه‌م پیوه‌ندییه له به‌ره‌م و ده‌قیکی هونریدا، زاده و به‌ره‌نجامی نه‌و ته‌کنیک و شیوازه‌یه که ناگایانه و زورجار ناگایانه و له سه‌رووی نیازی نووسه‌روه له ده‌قه‌که‌دا به‌کار هاتوه، واتا له هونردا بابه‌ت گرینگ نییه، به‌لکوو چونیته‌ی هونراندنی بابه‌ت گرینگه، واته له هونردا ناکرئ چاوپوشی له فورمی جوانی و ئیستیتیکا بکرئ، بؤ نمونه ناکرئ مانای شیعریی غه‌زه‌لیکی نالی، به‌په‌خشان بنووسینه‌وه، چونکه نه‌و مانا شیعریی، ته‌نیا له‌و فورمه‌دا دیته نیشانان و ده‌رپرین.

به دید و بؤچوونی فورمالیسته‌کان، خوینر له جیاتی نه‌وه‌ی له خه‌می دؤزینه‌وه‌ی چه‌مک و نیوه‌پوکی ده‌قدا بی، دهبئ زیاتر له خه‌می که‌شف و دؤزینه‌وه‌ی ته‌کنیکدا بی، چونکه سیحری هونر له ته‌کنیکدا‌یه، هونر ده‌کاته ته‌کنیک، دیاره زمان له هونردا، به‌تاییه‌تی له نه‌ده‌بیاتدا، په‌گه‌زیکی هه‌ره گرینگ و سه‌ره‌کییه، زمان له نیشانان پیکهاتوه، موجه‌فیره‌یه‌کی په‌مزیه، هر نیشانه‌یه‌کیش به‌جوره ته‌ئویل و پاقه‌کارییه‌ک بارگاوویه . زمانیش له به‌کارهینان و به‌ده‌م به‌کارهینانه‌وه مانای تازه پیدا ده‌کات، واته نیشانه‌خوبه‌خو ته‌ئویل به‌ره‌م دینیت، بویه نه‌گه‌ر وشه و ژماره‌ی وشه سنووردار بی،

ئەو مانا و میتافۆر، نە کۆتایی دیت و نە سنوور دەناسیّت.

ئیمە لە مەیدانی هونەردا سەرۆکارمان لەگەڵ تەئویدایە، نەک لەگەڵ سەلماندنی زانستیانیە دیار دەکان؛ مەحالیکی باوە پکردەنی باشترە لە مومکینیکی ناباوە پکردەنی، بەم پێودانگە هیچ دەقیکی فیلیقانی و کراوە بەمانایەکی بنجەر کۆتایی نایەت؛ واتە مانا بە تەواوەتی نادۆزێتەو، بەلکۆ بە شیۆی جۆراوجۆر، زادەیی تەئویل، شرۆفە و گوزارشتی ئیمەمانانە.

ئەفلاتوون، دەق بە مندالیکی سیوی دەشوبهینئ، کە بابی ناتوانی یارمەتی بدات، چونکە نەماوە، دروستە دەق بابی نییە، دەق کە لەدایک دەبیّت، بابی خۆی دەکوژێت، دەق بە دەم پاشە و تەئویلی بەردەوامەو تازە دەبیّتەو، تازەبوونەو دەق و زەینی پاشەکار پەگیان لە فرەماناییدایە، کەواتە هونەر وەکوو بوونەو ڕیکی زیندوو، لە زەینی هونەرماندا گەشە دەکات و دەخەملێت، دواي ئەو دەیادیک دەبیّت لە داهینەرەکی جیادەبیّتەو، بە دەم خویندەو جیاوازەو فرەمانایی پەیدا دەکات. دەقی هونەری بە خوینەرەو زیندوو، دەگەڵ هەر خویندەو بە کەدا لە دایک دەبیّتەو، زیندوو دەبیّتەو، بۆیە هەرگیز دووجار گوئ لە یەک پارچە موزیک ناگیرئ، هەرگیز گوئ گرتنی دوویم ناکاتە گوئگرتنی یەکەم و هی سییەم ناکاتە هی دوویم، یان دووجار تەمەشای یەک تابلۆ ناکەین. دەق لەگەڵ هەر بیستنی کەدا، دەگەڵ هەر خویندەو بە کەدا لە دایک دەبیّتەو، بە شیۆ و ناو پۆکیکی تازە زیندوو دەبیّتەو.

هونەر جۆرە ئارامییەکی پوحی بە وەرگر دەبەخشیت، بۆیە لەم پووەو ئۆل و عیرفان دوو هەفرکی سەرسەختی هونەرن؛ لە دنیا دا هیچ شتێک لە شتیکی دی ناچیت، ئەم ساتەیی نەها،

نە ساتەکی پاش خۆیەتی نە ساتەکی پیش خۆی، بۆیە دەق وەکوو یەکە یەکی یەکگرتووی هونەری، (بالقوة) پەمز و پازنایمیزە، کە پەمز و نیشانە دەلالەت لە مانایەکی زیاتر لە مانا دیار و پوالتییەکی خۆی دەکات، ئەمە پاشە و تەئویلی جیاواز بەرەم دینیت، پاز و پەمز و نیاز و مەبەستی بەرەمی هونەری لە پێگەیی خودی بەرەمەو دەیتە زانین، نەک لە پێگەیی داهینەری بەرەمەو.

یۆنگ پێوهندی نیوان هونەرماند و بەرەمەو، بە پێوهندی نیوان دایک و فەرزەند دەشوبهینئ، فەرزەند لەو دەمەو کە لە دایک دەبیّت، ژیانی تاییەت و سەربەخۆی، خۆی پەیدا دەکات و بە دەم ژیاوە پێوهندی تاییەتی بە جیهان و بە خەلکانی ترەو پەیدا دەکات، لە دوا ئەنجامدا نە دایکە کە دەکاتە فەرزەندەو و نە فەرزەندەو دەکاتە دایکە، هەر یەکیان کە سایەتی تاییەتی و سەربەخۆی خۆی هەیه، بەرەمی هونەریش بەو ئاویە لە داهینەرەکی جیا دەبیّتەو و پێگەیی خۆی دەگرێتە بەر و مومارەسەیی ژیانی خۆی دەکات.

(۳)

دەقی هونەری / ئەدەبی گوتارە، هەرکە لە دایک بوو، ئیدی لە وەرگر و خوینەر دەگەریت، بە خوینەر و لە خوینەر دا واقعیەتی ئیستیتیکی پەیدا دەکات. گوتار ئاراستەیی بۆشایی ناگرئ، بەلکو ئاراستەیی بەردەنگ - موخاتەب دەکریت، بۆیە خوینەری جیدی دەبی بە شەریکی کاری نووسەر و هەمان کاری نووسەر تەواو دەکات.

هەلبەتە پێوهندی خوینەر بە دەقەو یە نەک بە نووسەرەو، واتە بەرەم کە لە دایک دەبیّت، داهینەرەکی دەچیتە خانەیی مردووانەو و ئەو یە

دهمینیته وه دهق و خوینره . خویندنه وه ش پشت به پراشه، ته ئویل دهکاته که شفی مانا، ته نانه ت داهینانی مانای تازه . دهق له قوناغه میژووویه جیاوازه کاند، پراشه و خویندنه وهی جیاواز و تازهی بۆ ده کریت، بۆیه ده گوتری دهق له خویندنه وه دا تازه ده بیته وه و واقیعیتهی ئیستییتیکی پهیدا دهکات .

ههلبهته زمان پردی پیوهندی نیوان دهق و خوینره، زمانی هونهری، یان ئه ده بی، زمانی داهینانه، به دەم به دهقبوونی دهقه وه و به گویره ی زهرووره ته دهقایه تییه کانی دهقه وه، له ناوه وه گه لاله ده بیته و دیته داهینان، هه رگیز له ده ری دهقه وه به سه ر ده قدا نایه ته سه پاندن ؛ ئه گه ر ئه مه بکریت، ئه وه دهقه که له تاک ماناییدا زینده به چال ده کریت، له کاتی کدا دهق به دەم پراشه و ته ئویلی به رده وهامه وه تازه ده بیته وه، تازه بوونه وهی دهق و زهینی پراشه کار په گیان له فره ماناییدا، ئیدی هیرمونه تیک و ته ئویل سه روکاری له گه ل ده لاله ته تایبه تی و په نهان و سه نبۆلیکه کانی زماندا هه یه، هه میشه عه ودالی زانین و که شفکردنی جیهانه که ی ئه ودیوی زمانه، به م پیودانگه ده کریت بگوتری دهق مردووه، وه رگر زندووی دهکاته وه .

زیندوویتی دهق به خوینره وه یه، ههلبهته خویندنه وه و ته ئویل، ته نیا مانا گریمانه بییه کانی دهق نیشان ده دات ؛ هه ر ده قیک به تایبه تی دهقی ئه ده بی، دنیا یه که به پووی خوینره دا دهکاته وه، خوینره ئیمکانات و ئه گه ره کانی ئه م دنیا یه که شف دهکات . هه ر ده قیک کۆمه لیک ئیمکانات و ئه گه ری مانایی فه راهه م دهکات ؛ له سه ر خوینره و وه رگره بیدۆزیته وه .

هه ندی بۆچوون هه ن که گوایه وتن له نووسین په سندرته، چونکه له وتندا، له

گفتوگۆی پووبه پوودا، ئه گه ری گه یشتن به نیاز و مه بهستی راسته قینه ی گوتیار، زۆر له نووسین زیاتره، چونکه له نووسیندا هه میشه لایه ک له لایه نه کانی پیوهندی (نوسه ر- په یام - خوینره) غایبه ؛ له کاتی نووسیندا خوینره غایبه و له کاتی خویندنه وه دا نوسه ر غایبه . له وتندا، هه ردوو لایه نی پیوه ندییه که ئاماده ن و مانا زووتر دهکات، به لام له لایه کی دیکه وه ئه و راستییه ش هه یه که دال، نیشانه هه میشه پراشه و ته ئویلی لی ده که ویته وه نه ک مانا . مانای هه ر نیشانه یه ک، به خووی نیشانه یه کی تازه یه که ماناکه ی ده بی به نیشانه یه کی دیکه، ئیدی ئه م گه مه یه هه تا هه تایه به رده وهام ده بیته ؛ هه ر ده قیک، ده قیکی دی لی ده بیته وه .

دهق به ره نجامی فره ماناییه، دهق وه کوو زه وییه که نیشانه ی تیدا داده چینی . له جیاتی ده لاله تی تاک مانایی، ده لاله تی فره مانایی به ره م دینیت . زۆریه ی دهقی کوردی داخراون، یه ک بار مه سه رفن، له یه ک خویندنه وه پتر هه لئاگرن، دوا ی یه که م خویندنه وه ئه فسوونیان به تال ده بیته وه و له تاک ماناییدا مردار بوونه ته وه .

به هه رحال وه کوو چۆن نووسین، به تایبه تی نووسینی فیلیقانی پرۆسه یه کی که شفکارییه، خویندنه وه ش پرۆسه یه کی که شفکارییه له پێگه ی هه لسه نگاندنی به ره مه که وه په ی به ئاسۆ ماناییه کانی دهقه که ده بری که له پێگه ی زمانی به ره مه که وه دیته دی . خویندنه وه وه کوو پیشتر ئاماژه مان بۆ کردووه هه ر که شفی مانا نییه، به لکوو داهینانی مانای تازه شه . خوینره ده بی گه نگه شه ی ئاسۆ جوړاوجۆره کانی ده لاله ته کانی دهق بکات . ههلبهته خویندنه وه ی ده قیکی ته قلیدی ئاسانتره له ده قیکی تازه، چونکه خوینره له دهقی ته قلیدیدا مامه له

له گەل گێرانه وهیه کی کرتۆلۆجی زنجیره یی پوون و پەواندا دهکات، ناچار نییه ههولێکی زۆر بدات بۆ ئهوهی له پهوتی پووداوهکان و شته پهنهان و نهوتراوهکانی دهقهکه، حالی بییت و ههموو پهگهزه پهراگهندهکانی دهقهکه، که له سهرانسهری دهقهکهدا تۆو دراوه، بدۆزیتهوه و وینایهکی تهقریبی له مه پ بویهر و پووداوهکانی له لا دروست بییت.

خویندنهوهی جیدی دهکاته جۆره بهرهمهینانه وهیه کی تازهی دهق و رافه کردنه وهیه کی ههمله لایه نانه و جیاوازی دهقهکه و پيشازۆ کردنه وهی دهلاله تهکانی دهقهکه و کهشفکردنی لایه نه پهنهانکانی دهقهکه و دۆزینه وهی نهوتراوه هونه ریهییهکانی دهقهکه و هینانه قسهی، واته دۆزینه وهی پێپه وه دینامیکیهییهکانی دهقهکه که ئه مهش فره خویندنه وهی دهقهکه دهخوازێ که دهقی تازه بارگارییه به فره مانایی، فره ماناییش، فره خویندنه وه و فره تهئویلی دهلالی دهخوازێ؛ هه موو دهقیکی تازه و فیلیفانی (ابداعی) جۆره گۆنگیه کی هونهری له گه لدایه که کونجکاوی خوینهر ده هارپووزینیت، تا دنیا بینهییه کی پوونی له مه پ دهقه گۆنگه کان له لا دروست بییت، ئه مه جگه له وهی له دهقی تازه دا جۆره هه شه قیه ک (تناص) ههیه که بریتیه له هه لمرین و گۆرپین و ته وزیفی کۆمه لێک دهقی دی، هه ر ئه مه کردویه تیه کارێک که خویندنه وهش پرۆسه یه کی کهشفکاری و داهینانی مانای تازه بییت. به م پێودانگه له دنیا ی ئه ده بدا لایه نیکی زۆر گرینگ ههیه که ناکریت فه رامۆش بکریت، ئه ویش خوینهره. دهق به خویندنه وه و خوینهری جیددییه وه زیندوه و له سه رده می خۆی هیوه تر ده پوات.

به م پیه پۆمان و چیرۆکی هونهری، به بۆچوونی هه ندیک له پسه پۆران و شاره زایان، دهکاته چالاکییه کی ئه فراندنه وانی و نایه وئ هه مان پهبازه باوه کان دووباره بکاته وه، واته پۆمان بۆ بازار و بازارگه رمی بنووسیت،

به لکوه جۆره هه ولێکی هونه ریه بۆ به رده واماندنی پێوه ندی له گه ل ئه وانی دیدا، له گه ل خوینهر دا له هه ر شوینێکی ئه م دنیا یه دا بن، واته خوینهر له ده قدا شه ریکی بی چه ندوچوونی نووسه ره. هه لبه ته نووسه ر یه که م خوینهری ده قه که ی خۆیه تی، به لام ئه م خویندنه وه یه له کیماسی به ده ر نییه و حوکی یه کجاره کی نییه، چونکه وه رگر، یان خوینهر، په هه ندی ته قریبی دهق دیاری دهکات، واته خوینهری گریمانه یی له م پرۆسه کهشفکارییه هونه ریه دا زۆر گرینگه؛ یانی ئه گه ر نووسه ر خوینهری (بالفعلي) ده قه که ی خۆی بی، ئه وه خوینهره که ئه میان گرینگتره، خوینهری (بالقوة) ی دهقه.

بۆ زانیاری زیاتر بروانه:

- ۱- محمد داود/ الروایة الجديدة بنیاتها و تحولاتها/ الطبعة الاولى، ۲۰۲۳، ابن النديم للنشر و التوزيع.
- ۲- حقیقت و زیبایی/ بابک احمدی/ نشر مرکز، تهران/ چاپ بیست و یکم ۱۳۹۰.
- ۳- ساختار و هرمنوتیک/ بابک احمدی/ تهران: گام نو، چاپ دوم/ بهار ۱۳۸۱.